

περικεφαλαία

περικεφαλαία, η, ουσ. [<μτγν. περικεφαλαία], η περικεφαλαία·

- βλάκας με περικεφαλαία, βλ. λ. [βλάκας](#)·

- γάιδαρος με περικεφαλαία, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·

- μαλάκας με περικεφαλαία, βλ. λ. [μαλάκας](#)·

- με περικεφαλαία, ο αναγνωρισμένος, που δεν αφήνει αμφιβολία για την ιδιότητά του, ιδίως κακή: «είναι ηλίθιος με περικεφαλαία». Συνών. με δίπλωμα / με πατέντα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας